

Simion Cojocaru

meșter constructor - mijloace de transport populare (miniaturi)

Simion Cojocaru stăpânește un meșteșug special, pe care l-a descoperit din dorința de a făuri obiecte care să-i bucure pe oameni. În atelierul său mic și primitor din Ocna Sibiului, el creează miniaturi ale mijloacelor de transport – care, căruțe și ale unor utilaje tradiționale – războaie de țesut, semănătoare, torcătoare, teascuri, pluguri.

Primul obiect meșterit de mâinile sale pricepute a fost o roată, apoi au prins formă alte lucruri minunate, după șabloane create din imaginația sa.

Câteva reperi din povestea lui, într-un interviu realizat în octombrie 2016, în cele ce urmează.

Rep.: Când ați început să faceți primele obiecte?

S.C.: În 1970 am început, am lucrat la fabrica de cuțite ca șofer, când m-a văzut un sas cu o căruță la care lucram și-mi spune ca fratele lui, care locuia în Germania, ar vrea ceva deosebit, să fac cât mai multe.

Rep: Aveți un ucenic, ați încercat să formați pe cineva să ducă mai departe meșteșugul dvs.?

S.C.: Au încercat câțiva și după trei zile mi-au zis, „eu dacă mai vin înnebunesc”, trebuie ambiție mare, până faci... cum zic... toate hodooroagele astea pe aici.

Rep: Unde ați mai dus obiecte?

S.C.: La Muzeul ASTRA, nu răzbec să duc; foarte mulți vor. Fac și obiecte decorative – roți, care, găleți pentru fântâni sau filigorii. În jur de două săptămâni îmi ia să fac un car.

Rep.: Singur le faceți, nu vă ajută nimeni?

S.C.: Absolut nimeni. Am băieți, dar n-au răbdare deloc. Probabil e un dar de la Dumnezeu să ai răbdare, să poți să vezi.

Rep.: Mai faceți și alte obiecte?

S.C.: Mai fac și cozi de securi, mai vin oamenii cu lopeți, cu sape. Nu mai sunt meseriași, nu mai sunt...

Rep.: Vă cunosc bine oamenii din Ocna?

S.C.: Mă cunosc... Și de pe sate vin, vin că nu mai sunt meseriași. Pe vremuri am fost foarte muți meseriași în Ocna care făceam lucrurile astea... da' acum s-a terminat ... și eu sunt cam pe terminate (zâmbește privind în gol). Și tata lucra la fabrica de cuțite, fixa mânere. De la el am „furat” meserie. Uite asta e din frasin, foarte tare, foarte bun, da' mai greu de lucrat... ce să facem... Știți acuma cum e? De exemplu chemi un zidar și-ți pune un metru de faianță sau de ceva și zice: „cinci milioane”. Și apoi sigur că eu lucrez două săptămâni și dacă-i cer patru milioane, adică patru sute de lei ce zice „apoi e scump”. Păi la căruța asta mică lucrez o săptămână. Și apoi cât cer? Un milion, o sută de lei. Asta nu-i preț, asta-i batjocură. Da cum zic, îți dă de lucru mult, dar le fac cu plăcere, văd că lumea se bucură de ele. Când le-am dus la muzeu prima dată a spus directorul: „Domnule, am umblat în treisprezece țări din lume, dar lucrări de felul ăsta n-am întâlnit nicăieri”.

Și am zis că până pot, fac. Cu toate că am cam depășit termenul de garanție... Să-i mulțumim lui Dumnezeu... Mă simt foarte bine, foarte liniștit, asta contează. Mă bucur că se bucură lumea de lucrurile astea. Cum zic, nu face așa ceva oricine.